Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 382/2001

av den 26 februari 2001

om genomförande av projekt för att främja samarbetet och handelsförbindelserna mellan Europeiska unionen och industriländerna i Nordamerika, Fjärran Östern och Australasien och om upphävande av förordning (EG) nr 1035/1999

(EGT L 57, 27.2.2001, s. 10)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EG) nr 1900/2005 av den 21 november 2005	L 303	22	22.11.2005

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 382/2001

av den 26 februari 2001

om genomförande av projekt för att främja samarbetet och handelsförbindelserna mellan Europeiska unionen och industriländerna i Nordamerika, Fjärran Östern och Australasien och om upphävande av förordning (EG) nr 1035/1999

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 133 och 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]), och

av följande skäl:

(1) Samarbetet och handelsförbindelserna med industriländerna bör främjas när detta är av gemensamt intresse för gemenskapen och de berörda partnerländerna.

(2) Europaparlamentet antog 1994, 1998 och 1999 flera resolutioner om förbindelserna mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater. Europeiska unionen och Amerikas förenta stater har inom ramen för den transatlantiska förklaringen från 1990, den nya transatlantiska agendan från 1995, det transatlantiska ekonomiska partnerskapet från 1998 och Bonndeklarationen från 1999 kommit överens om att stärka sina förbindelser. Den gemensamma handelspolitiken bör kompletteras genom spridning av allmänna kunskaper genom en intensivare dialog mellan aktörerna i förbindelserna mellan EU och Förenta staterna.

(3) I en resolution från Europaparlamentet och ett yttrande av Ekonomiska och sociala kommittén om förbindelserna mellan Europeiska unionen och Kanada från 1996 uppmanas till närmare förbindelser med Kanada. Europeiska unionen och Kanada undertecknade ett ramavtal om samarbete inom handel och ekonomi ([2]) 1976 och en förklaring om förbindelserna mellan EG och Kanada 1990 samt enades om att stärka sina förbindelser i den gemensamma handlingsplanen och den gemensamma politiska förklaringen från 1996. Förbindelserna mellan EU och Kanada har breddats och Kanada är en nyckelpartner när det gäller multilaterala handelsfrågor, frågor rörande globala utmaningar och den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Det är därför nödvändigt att ytterligare stärka dessa förbindelser genom intensifierat samråd och samarbete när det gäller ett allt större antal frågor.

(4) Verksamhet som omfattas av särskilda instrument, såsom avtalen mellan gemenskapen och Förenta staterna och mellan gemenskapen och Kanada om upprättande av program för samarbete inom högre utbildning och yrkesutbildning, skall kompletteras men inte påverkas genom denna förordning.

(5) Europeiska unionen och Japan beslutade i en gemensam förklaring från 1991 att intensifiera dialogen och att stärka sitt samarbete och partnerskap. Europaparlamentet har antagit en resolution om kommissionens meddelande till rådet med titeln ”Europa och Japan: De närmaste åtgärderna” ([3]). I rådets slutsatser om kommissionens meddelande rörande Japan bekräftas att det finns påtagliga och särskilda problem när det gäller tillträdet till den japanska marknaden. Rådet ansåg att en förbättring av tillträdet till den japanska marknaden bör ges prioritet. Mot denna bakgrund antog rådet förordning (EG) nr 1035/1999 av den 11 maj 1999 om kommissionens genomförande av ett program för särskilda åtgärder och insatser i syfte att förbättra tillträdet till

([1]) Yttrande av den 31 januari 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).
([2]) EGT L 260, 24.9.1976, s. 2.
([3]) EGT C 304, 6.10.1997, s. 119.

▼B

Japan för varor och gränsöverskridande tjänster från Europeiska unionen ([1]). Denna förordning upphör att gälla den 31 december 2001. Det framgår av resultaten av utvärderingen av kommissionens program att programmet är meningsfullt och effektivt. De kommissionsprogram som avses i förordningen bör därför fortsätta. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av rådets beslut 92/278/EEG av den 18 maj 1992 om konsolideringen av centret för industriellt samarbete mellan EU och Japan ([2]), vilket fortsätter att gälla. Förordning (EG) nr 1035/1999 bör upphävas och ersättas av denna förordning.

(6) Det bilaterala samarbetet med Sydkorea på det ekonomiska området och på andra områden bör främjas i enlighet med principerna i ramavtalet med Sydkorea om handel och samarbete, Europaparlamentets yttrande och rådets slutsatser om den koreanska halvön. Europeiska unionen bör stödja tillämpningen av marknadsekonomiska principer i Sydkorea och verka för att befintliga hinder för handel och investeringar undanröjs.

(7) I 1997 års gemensamma förklaring enades Europeiska unionen och Australien om att stärka sina förbindelser och att samarbeta på de många områden där de har gemensamma intressen. En ytterligare stärkning av dessa förbindelser kräver intensifierat samråd och samarbete i allt fler bilaterala och internationella frågor.

(8) I 1999 års gemensamma förklaring enades Europeiska unionen och Nya Zeeland om att stärka sina förbindelser och sitt samarbete på grundval av gemensamma intressen till förmån för sina befolkningar och att ge de ömsesidiga förbindelserna ett långsiktigt perspektiv.

(9) För närvarande används ett stort antal mindre budgetposter till finansiering av gemenskapens olika åtgärder för att främja samarbetet och handelsförbindelserna med de industriländer som anges i denna förordning. En del av budgetanslagen för att finansiera pilotverksamhet och förberedande åtgärder har tagits från dessa olika budgetposter. Eftersom den pilotverksamhet och de förberedande åtgärder som genomförts under de senaste två åren har gett goda resultat, bör denna verksamhet fortsätta i form av ordinarie åtgärder. Gemenskapen måste följaktligen fortlöpande förfoga över nödvändiga resurser för att kunna genomföra detta slags åtgärder i framtiden. För att arbetet skall bli effektivt, rationellt och kontinuerligt har det därför bedömts som nödvändigt att en enda budgetpost inrättas för den verksamhet som avses i denna förordning. Detta får emellertid inte påverka den insyn i användningen av dessa budgetposter som är nödvändig för Europaparlamentets övervakningsförfaranden.

(10) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([3]).

(11) Det är medlemsstaternas främsta ansvar att utforma och genomföra åtgärds- och handlingsprogram till stöd för exportörernas insatser för att marknadsföra sig på utländska marknader.

(12) Medlemsstaternas verksamhet för att främja exporten av varor och gränsöverskridande tjänster till marknader i tredje land bör inte påverkas av denna förordning.

(13) Kommissionen bör samarbeta med medlemsstaterna för att genomföra ett program med särskilda, sinsemellan överensstämmande samt riktade åtgärder som kompletterar och ger mervärde åt medlemsstaternas insatser på den japanska marknaden.

([1]) EGT L 127, 21.5.1999, s. 1.
([2]) EGT L 144, 26.5.1992, s. 19.
([3]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 3.

▼B

(14) Vissa aktiviteter som omfattas av denna förordning faller inom ramen för artikel 133 i fördraget. För andra aktiviteter innehåller fördraget inte några andra befogenheter än de som avses i artikel 308.

(15) Denna förordning upphör att gälla den 31 december 2005.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemenskapen skall även i fortsättningen genomföra åtgärder för att främja samarbetet och handelsförbindelserna mellan gemenskapen och industriländerna i Nordamerika, Fjärran Östern och Australasien.

I denna förordning avses med industriländerna i Nordamerika, Fjärran Östern och Australasien följande länder: Förenta staterna, Kanada, Japan, Sydkorea, Australien och Nya Zeeland (nedan kallade partnerländerna).

Artikel 2

Budgetmyndigheten skall årligen fastställa storleken på de gemenskapsmedel som anses vara nödvändiga för genomförande av åtgärder enligt denna förordning.

Artikel 3

Samarbete

Åtgärder för att främja samarbetet skall användas till stöd för de mål som fastställs i de olika bilaterala instrumenten mellan Europeiska unionen och partnerländerna på detta område i syfte att skapa mer gynnsamma förutsättningar för att upprätthålla och utveckla förbindelserna mellan Europeiska unionen och partnerländerna.

Artikel 4

På området samarbete skall särskilt följande åtgärder finansieras med gemenskapsmedel:

a) Utbildning och information till allmänheten om de bilaterala förbindelserna mellan Europeiska unionen och partnerländerna, särskilt till beslutsfattare, opinionsbildare och andra informationsspridare.

b) Förstärkning av förbindelserna på det kulturella och akademiska området och ökad utbytesverksamhet.

c) Främjande av dialogen inom olika relevanta sektorer mellan parterna och de icke-statliga organisationerna på det politiska, ekonomiska och sociala området.

d) Forskning och studier avsedda att ligga till grund för kommissionens arbete i syfte att ytterligare utveckla de bilaterala förbindelserna.

e) Samarbetsprojekt på områdena vetenskap, teknik, energi, transport och miljö.

f) Förstärkning av tullsamarbetet mellan Europeiska unionen och partnerländerna.

g) Ökad uppmärksamhet åt Europeiska unionens insatser i partnerländerna.

h) Pilotprogram som kan leda till finansiering av nya ordinarie åtgärder.

Artikel 5

Samarbetsprojekten kommer att antingen helt finansieras med medel från gemenskapens budget eller samfinansieras tillsammans med andra källor i partnerländerna eller Europeiska unionen. Vid tillämpningen av artikel 4 skall kommissionen se till att samarbetsprojekten rättsligt och till sitt innehåll är förenliga med åtgärder som finansieras inom ramen för gemenskapens politik på andra relevanta områden.

▼M1

När så är lämpligt, i synnerhet när det gäller utbildningsprojekt och liknande projekt som enskilda personer kan dra nytta av får gemenskapen ge stöd till fysiska personer. Detta stöd kan ges i form av stipendier.

▼B

Artikel 6

Handelsförbindelser

1. I samarbete med medlemsstaterna som är främst ansvariga för att utforma och genomföra program och åtgärder för att främja exporten av gemenskapsvaror och gränsöverskridande gemenskapstjänster på tredje lands marknader skall gemenskapen genomföra ett program med särskilda, sinsemellan överensstämmande samt riktade åtgärder som kompletterar och ger mervärde till de insatser som görs av medlemsstaterna och Europeiska unionens andra offentliga organ på den japanska marknaden.

Medlemsstaternas verksamhet för att utarbeta och genomföra strategier, program och arrangemang för att främja export av varor och gränsöverskridande tjänster till marknader i tredje land skall inte påverkas av denna förordning.

2. Gemenskapens finansiering på detta område skall särskilt omfatta rekrytering och utbildning av grupper av europeiska chefer från näringslivet, särskilt från små och medelstora företag, samt deras förberedelser inför och deltagande i aktioner i Japan som syftar till att förbättra deras närvaro på den japanska marknaden (kampanjen ”Porten till Japan”).

3. Förutom till åtgärden i punkt 2 får stöd även ges till följande åtgärder när så är lämpligt:

a) Insamling av upplysningar och policyrådgivning i handelsfrågor med anknytning till Japan.

b) Konferenser och seminarier för främjande av handels- och investeringsförbindelserna mellan Europeiska unionen och Japan.

c) Besök av affärsdelegationer på hög nivå i syfte att lösa särskilda frågor om marknadstillträde i Japan.

d) Särskilda åtgärder för att underlätta tillträdet till den japanska marknaden för gemenskapsföretag, särskilt små och medelstora företag.

4. Vid tillämpningen av punkt 3 skall kommissionen se till att åtgärderna i fråga är fullt förenliga med gemenskapens och medlemsstaternas politik.

Artikel 7

Gemenskapens finansiering skall även i fortsättningen omfatta utbildningsprogram för att skapa en grupp av europeiska chefer som kan kommunicera och fungera i den japanska respektive den sydkoreanska affärsmiljön (program för ledarutbildning).

▼M1

För detta ändamål får gemenskapen ge stöd till fysiska personer. Detta stöd kan ges i form av stipendier.

▼B

Artikel 8

De åtgärder som krävs för att genomföra artiklarna 6 och 7 skall antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 9.

Artikel 9

Genomförandeförfaranden

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

▼B

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

4. Europaparlamentet skall regelbundet informeras av kommissionen om kommitténs arbete. Det skall för detta ändamål erhålla dagordningar för kommitténs möten, inför kommittén framlagda utkast till åtgärder för genomförande av projekten, resultaten av omröstningar och sammanfattningarna av mötesdiskussionerna.

Artikel 10

1. Kommissionen skall på begäran av någon aktör inom gemenskapen och i partnerländerna tillhandahålla uttömmande dokumentation och all nödvändig information om program och villkor för deltagande.

2. Resultatet av anbudsinfordran, inklusive uppgifter om antalet mottagna anbud, dag för tilldelning av kontraktet samt namn och adress avseende de anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall offentliggöras på Internet. Dessa uppgifter skall också regelbundet överlämnas till Europaparlamentet.

Artikel 11

Kommissionen skall vartannat år överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning. Rapporten skall innehålla en redogörelse för resultatet av budgetgenomförandet samt de åtgärder och program som finansierats under året.

Dessutom skall kommissionen utvärdera de åtgärder och program som finansieras enligt denna förordning i syfte att fastställa huruvida målen för dem har uppnåtts. En sådan utvärdering skall genomföras inom tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft. Vid behov skall även avtalsförhållanden och principerna om en sund förvaltning beaktas i utvärderingsrapporterna, och resultatet av en kostnadsintäktsanalys skall också ingå.

En begränsad del av den årliga budgeten skall användas till att finansiera utvärderingar av åtgärderna och programmen enligt denna förordning.

Artikel 12

1. Förordning (EG) nr 1035/1999 skall upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses vara hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 13

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

▼M1

Den skall upphöra att gälla den 31 december 2007.

▼B

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.